

[Glensgård]

Nu er hr. Lysholt Hansen altså ikke medlem af dette ting længere, og så kan vi godt droppe hr. Lysholt Hansens projekt. Jeg ved godt, at han senere fik en fortaler i hr. Jens Kampmann, men nu sidder han i miljøstyrelsen som direktør, og jeg er helt sikker på, at hr. Jens Kampmann nu kan finde en eller anden miljøparagraf, hvorefter han synes, at Farøprojektet er noget elendigt skidt. Nu har hr. Jens Kampmann jo ikke udtalt sig i denne sag, men han har ikke længere nogen muligheder for senere at oppebære politiske ben – jeg ved snart ikke, hvad man skulle kunne blive mere end miljødirektør i det samfund, vi lever i – og derfor er det ganske givet, at hr. Jens Kampmann naturligvis nu er imod det samme projekt, men ganske vist ud fra miljømæssige hensyn.

Så sagde ministeren, at hele projektet er budgetteret til 1.936.000.000 kr. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvor han ved det fra. Det er da noget nyt, at ministeren kan komme og sige til os: det projekt kommer til at koste 1.936.000.000 kr. Ministeren er i øvrigt lige selv fremkommet med et forslag til finansudvalget, hvor der er en stigning på 135 mill. kr. Nej, hr. minister, det hænger sådan sammen, at hverken ministeriet eller nogen anden er i stand til at beregne udgifterne ved det pågældende projekt. I faste priser, hvis vi regner ud fra de 1.936 mill. kr., lander vi et eller andet sted mellem 2.300 og 2.400 mill. kr., inden vi er færdige. Nu håber jeg selvfølgelig aldrig, at jeg kan komme til at bevise det, for så skulle vi jo fuldføre projektet, og det ville i sig selv være en skandale.

Ja, man skulle tro, at hr. Svend Erik Hovmand nedstammede fra de gamle venstrebønder, og at man altså holdt ved den gamle linje om, at havde man én gang taget en beslutning, fortsatte man derudad. Jeg troede helt ærligt, at hr. Svend Erik Hovmand ville være i stand til at vurdere et nyt projekt. For det er jo rigtigt, som hr. Jens Peter Jensen siger, at der overhovedet ikke vil være trafik til det pågældende projekt, og selv om hr. Svend Erik Hovmand er valgt dernede, vil han vel ikke senere gå rundt og slå sig på brystkassen og sige: se, dér ligger 1,5 mia kr. for meget; dem er jeg, Svend Erik Hovmand, medskyldig i er brugt. Nej, så vil hr. Svend Erik Hovmand bruge den samme devise, som man har brugt hos tidligere medlemmer af venstres trafikudvalg; man vil sige: ja men

der er nogen, der har taget en beslutning i fortiden, og den er vi nødt til at stå ved.

Vi skal, som hr. Jens Peter Jensen sagde, ikke fortsætte med at begå de samme fejl.

Nu kan jeg se, at hr. Poul Schlüter er kommet til stede i folketingssalen, og det glæder mig, for så vil hr. Poul Schlüter sikkert være i stand til nu – jeg vil ikke sige definitivt, men i hvert fald definitivt måske for maj måned – at give til kende, hvad det konservative folkeparti vil med hensyn til offentlige besparelser. Vi hører jo – måske en gang hver anden uge eller hver tredje uge – i folketingets finansudvalg, at det konservative folkeparti gerne vil spare på de offentlige udgifter. Så hørte vi hr. Grove sige: nej, det, det drejer sig om, var, at arbejdsløsheden skulle afskaffes ved, at der skulle være flere offentlige investeringer i motorvejsprojekter. Nu vil jeg gerne spørge hr. Poul Schlüter, som jeg spurgte hr. Grove: hvad mener det konservative folkeparti med sin besparelse på 40 mill. kr. på anlæg af nye hovedlandeveje som motorveje?

For at hr. Poul Schlüter ikke skal få besvær med at finde det pågældende ændringsforslag, skal jeg, når jeg er færdig her, gå ned og overrække det til ham. Dér står nemlig, at det konservative folkeparti vil udskyde en del af projekterne. Så beder jeg bare om at høre – jeg synes ikke, det er for meget for langt, bare for maj måned – hvad det er, det konservative folkeparti vil med hensyn til anlæg af motorveje.

Dernæst skal jeg for en gangs skyld sige tak til fru Margrete Auken – det er jo ikke noget, der sker for mig til hverdag. At fru Margrete Auken måske havde taget manuskriptet med til på søndag og holdt en hel debat om de små, der blev slået ihjel i trafikken, er en anden side af sagen, men det skal fru Margrete Auken have lov til. Det, det drejer sig om her, er, at vi ikke skal fejlinvestere, og dér er jeg altså enig med fru Margrete Auken.

Så er det mere interessant at høre på hr. Dræbye, for hr. Dræbye var egentlig ikke radikal i dag; han sagde ikke både for og imod. Nej, hr. Dræbye sagde: jeg er for, og så er der et mindretal i den radikale gruppe, som er imod. Dermed er man jo blevet radikal igen, for så er man både for og imod, men det er da en ny måde, det er dog en variant af det, skal vi sige radikale mundheld.